

2. Kto pierwszy uzupełni?

Każde dziecko dostaje jeden obrazek sytuacyjny. Elementy uzupełniające leżą pośrodku, wymieszane. Wszyscy próbują jak najszybciej uzupełnić swój obrazek, sięgając po odpowiednie elementy uzupełniające.

3. Kto pierwszy poprawi?

Do obrazków sytuacyjnych dokładamy różne elementy, także niepasujące, i rozdzielamy zestawy między dzieci. Na środku stołu kładziemy resztę obrazków uzupełniających. Zadanie polega na tym, by jak najszybciej odłączyć niewłaściwe elementy i w ich miejsce dołożyć poprawne obrazki.

*Życzę Państwu dobrej zabawy!
Marta Galewska-Kustra
autorka serii książek o Puciu*

POLECAMY TAKŻE KSIĄŻKI O PUCIU

PUCIO

CO TU PASUJE? INSTRUKCJA

Drodzy Rodzice!

Zapraszam Was i Wasze dzieci do zabawy z Puciem! Każde pudełko puzzli to sprzyjające rozwojowi malucha spotkanie z ulubionym bohaterem!

Puzzle są skierowane do dzieci od 2 lat. W pudełku znajdują się obrazki główne i uzupełniające. Na obrazkach głównych jest Pucio w znanych dziecku codziennych sytuacjach, takich jak jedzenie posiłku, poranna toaleta, ubieranie się. Puzzle uzupełniające przedstawiają pojedyncze obiekty zaprezentowane również na obrazku głównym. Dziecko ma się przyjrzeć obrazkowi głównemu, odnaleźć pasujące do niego elementy uzupełniające i dołączyć je do obrazka głównego.

To na pozór proste zadanie wymaga skupienia uwagi na ilustracji, rozwija spostrzegawczość

i mówę, ale przede wszystkim pobudza do myślenia. Mimo niedużej liczby elementów puzzle dają okazję do wielu zabaw o różnym stopniu trudności, które należy dostosować do możliwości dziecka:

1. Pokazujemy dziecku obrazek z narysowaną sytuacją. Wspólnie nazywamy znajdujące się na nim obiekty/czynności („Co robi Pucio? Pucio się myje”. „Co to? To mydło, ręcznik”). Obok pojedynczo kładziemy elementy pasujące do obrazka i razem uzupełniamy całość. Komentujemy: „Co to? To mydło! Pokaż, gdzie jest mydło? Tak, tu jest mydło. Pasuje!”.

2. Pokazujemy dziecku element z narysowaną sytuacją. Wspólnie nazywamy znajdujące się na nim obiekty/czynności („Co robi Pucio? Pucio się myje”. „Co to? To mydło, ręcznik”).

Obok kładziemy kilka elementów pasujących do obrazka oraz kilka do niego niepasujących. Wspólnie układamy jeden zestaw. Komentujemy:

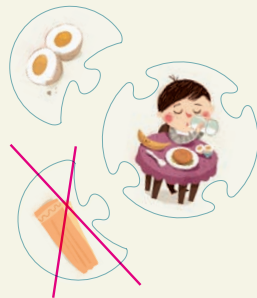
„Co to? To mydło! Pokaż, gdzie jest mydło? Tak, tu jest mydło. Pasuje! A tu? Co to? To buty. Pasują? Nie, nie pasują!”.

Robimy tak, aż zbierzemy wszystkie właściwe puzzle.

3. Pokazujemy 2–3 obrazki sytuacyjne oraz uzupełniające (wymieszane ze sobą). Dziecko samodzielnie łączy pasujące elementy z obrazkami.

4. Do obrazków sytuacyjnych dokładamy różne elementy, także niepasujące. Prosimy dziecko, by naprawiło nasz błąd: „Zobacz, zrobiłam/zrobiłem błąd. Co tu nie pasuje?”. Dziecko odłącza niewłaściwe obrazki. Aby jeszcze utrudnić zabawę, możemy poprosić o wyjaśnienie, dlaczego dany element nie pasuje do sytuacji.

Zabawy na spostrzegawczość z elementem rywalizacji:

1. Kto pierwszy zauważy?

Rozdzielamy między dzieci małe obrazki. Układają je przed sobą i dokładnie oglądają, żeby je zapamiętać. Kładziemy na stole stos obrazków sytuacyjnych i po kolei odkrywamy. Po odstąpieniu każdego dzieci próbują jak najszybciej dostrzec te elementy z obrazka sytuacyjnego, które mają na swoich małych obrazkach. Szybko wypowiadają ich nazwę i dołączają je do obrazka głównego.

